

ומתוכנן ולא לביטויים ספונטניים. אפילו הסצנות סודרו כך, שהמתח על ה" מסך יישר עוד בטרם יגיע לשיאו — למשל, שעה שהבעל חושד בפעם הראשונה ביחסים האסורים של אשתו עם "אחיה", מופיעה פתאום להקת לוליינים אירובטיים מן השמיים, שמצחיקים ומרפים מייד את הלחץ.

האדם והטבע. הכל מתוכנן בקפידנות, וזו, אולי, התוכנה הבולטת ביותר בסרט זה. פרשני הקולנוע ומנתחים למיניהם יכולים לראות בו חג אמיחי, המגיע להם חומר לרוש בו שבועות על שבועות.

מאליק מדבר על האדם בתוך הטבע מתחילת הסרט ועד סופו, וניתן לראות כיצד הוא משתמש בסמלים זהים למטרות הפוכות: הארבה הבודד התמים, ה"מטייל על גבעול חיטה בתחילת הסרט, מהיר מפני פלישת הארבה ההרסנית, שבסופו. המדורה שמסביבה רוקדים ועולי זים הקוצרים בסיום מלאכתם, מבשרת את האש המכלה את השדות בסוף הסרט. ה"מים שהם מקור שמחה, עליצות ורנה, הם גם המקום שבו הגיבור מסיים את חייו. היער הוא מקום לטיול של אוהבים אבל גם למרדף מייט. הטבע הוא מכלול אדיר, הכולל בו את הט"ב ואת הרע, את הזוהר ואת האימה, עונותיו מכתיבות את חיי האדם ונפתוליו קובעים את גורלו.

מערכת סמלים. עולם זהו משמש את מאליק כסמל לכל מה שקורה בסרט. שלווה התאו הלועס הרבולע ההידור ה"נמלט מבין שיבולי החיטה בשעת קציר, הסוסים המבוהלים הנמלטים מפני מלאך המוות, כלבי הצייד הארזיים אחרי הכ"רף, כל אלה הם סימני דרך, שמאליק קובע בכוונה תחילה רצף איך הסרט ילשם יצירת אווירה, אבל גם לשם הידי

רוך הצופה. מי שרוצה להתפלסף סביב הסרט, יור כל בוודאי לומר שמאליק שאל את מעריכת הסמלים שלו מן הקלאסיקן הגרמני מורנאו (במיוחד מסרט האימים שלו נוס"פארטו), ואת שדה הראיה לעומק ש"מאפיין את הצילום, מאורסון וולס. אפשרות אחרת היא להאריך את הדיבור על הקשר שבין שם הסרט למבנה התמונה שבו, כאשר הרקיע המשונה את גווניו תופס בה חלק נכבד וגראה ככיפה, שמכניסה את כל מה שקורה תחתיה לחוויה הומוגנית אחת, כולל עיוותים סוציאליים, מלחמות עולם ואסונות טבע. העוסקים בטכניקה הקולנועית ודאי ינסו ללמוד את הישגיו של הצלם נסטור

בדרך לשיחרור

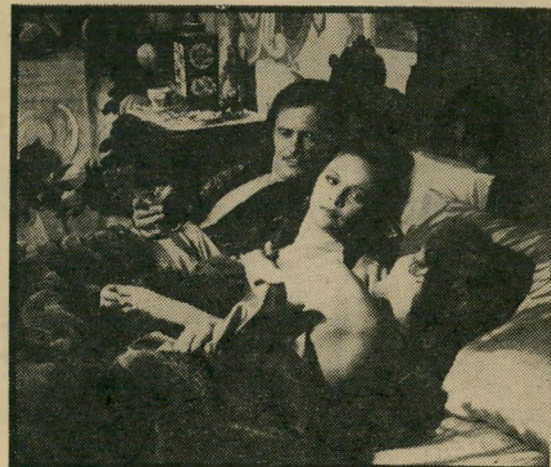

אשה — פילגש (סטודיו, תל-אביב, איטליה) — אשה זנוחה, שבעלה מעודד את שגינותיה ההיפוכונדריים כדי שלא תפריע לחופש תנועתו, נאלצת לני טול לידיה את עסקיו, כאשר הוא נעלם לאחר רצח פוליטי שבו הוא מעורב. זה קורה באיטליה של סוף המאה הקודמת, כשהגברים נהנים מדורר מוחלט במנהגייהם המנייים ואילו הנשים עדיין סגורות, ברוב המקרים, בביתן.

התסריטאי רודולפו סונגו טוען שהוא ניסה לשלב ב"כפיפה אחת, בסיפור שלו, את המשבר הנפשי האישי של גבר ואשה המחליפים ביניהם את תפקודיהם החברתיים, ואת הפער העצום שבין המושגים הפוליטיים המתקדמים למנהגים האישיים השמרניים של מולדתו.

עד כאן זה נשמע טוב, ואילו נפל התסריט, כפי שנועד מלכתחילה, לידיו של מארקו בלוקו, יתכן שמה שהיה מוצג על הבד היה טוב. אך אחרי גלגולים רבים, הגיע אשה פילגש לידו מארקו ויקאריו, שהוא מין שילוב לא-מוצלח של ויסקונטי וברטולוצ'י, הלוקה את עצמו יותר מדי ברצינות בתקופה האחרונה, אחרי שזכה בעבר בהצלחות מסחריות נכבדות דווקא בשל קלילותו, כמו שבעת אנשי

ויקאריו מטביע את הסיפור בתוך ים של תפאורות תקופה, מצולמות מבעד לפילטרים, ובתאורה עקיפה, בסגנון שהפך לכרטיס ביקור סטנדרטי לצלם אינו גוארניארי, שניראה כי אינו יודע לצלם אחרת. הסרט נראה כמו מסע נוסטלוגי, כאשר אין בסיפור שום צידוק הגיוני לנוסטלגיה וכמה מן הסצנות הרומנטיות שבין האשה המשתחררת

לאורה אנטונלי בתריו: ביטוי נוסף לשיחרור

רת לרופא צעיר שהכירה במסעותיה (היא עוסקת במיסחר בינויות במקום בעלה הנעלם), מביכים בשגרתיות שלהם. עיקר ביטוייהם שבין אנשים אצל ויקאריו, הוא במישור החושני, אבל גם בשטח הזה, מבטיח הסרט הרבה יותר מכפי שהוא מקיים. מאסטרואני (הבעל) הוא המצוץ הנצחי במעשי אשתו (הוא מסתתר בעליית גג מול ביתו), אלא שלאורה אנטונלי, האשה, דואגת בדרך כלל לזוז מן החלון לפני שהיא עושה צעד נוסף לקראת שיחרורה המלא. וכך קורה שכל הכוונות הטובות של התסריט, הולכות ונמרחות על המסך לעיסה צבעונית חסרת צורה.

ליה) — גיימס בונד, עם רגל אחת על הארץ והשנייה בחלל. זה לא רציני ולא משמעותי, אבל מרהיב מאד ומבדר מאד. עם כל המרכיבים הקלאסיים של סידרת בונד, בכמות כפולה. ***** החתונה (פריז, ארצות הברית) — 48 דמויות שונות מייצגות**

שכמעט מסבירים את רצונו של מאליק מילולית: צופה יקר, אתה ניצב בפני אקורדיון ענקי, שממדיו כמרחק בין ה"אדמה לרקיע. וכמו בפני כל אקורדיון המלא בדגים האכזריים היפים ביותר, כל מה שאתה יכול לעשות הוא לעמוד בצד ולהתבונן.

עבודה. בהקלטת הקול שמוסיף לתמונה הדים מדברים שמתרחשים מחוצה לה, ולשימוש ברביעיית שחקנים בלתי-מוכרים יחסית (בינתיים), כמו ברוק אדאמס ולינדה מאינג, או ריצ'רד גיר והמחזאי הידוע סם שפרד (המגלם את בעלי-החווה המאוהב).

אקורדיון ענקי. אם הכל יפה ומוציא לח כל כך, היכן הספקות? הרי מכל ה"כתוב לעיל, ברור שימים ברקיע הוא סרט פיוטי. זו אחת הפעמים הבודדות שהקולנוע המסחרי הצליח ליצור שירה של ממש על המסך (במקום הקיטש הר"מרוח בוליון, שמוזהה בדרך כלל עם שירה בקולנוע). אפשר אפילו לראות בו

ריצ'רד גיר בתפקיד ביד הפועל (לקראת סוף הסרט) המים שהיו שמחה בתחלה מביאים את הסוף העצוב

את אמריקה בזעיר אנפין, כפי שרואה אותה רוברט אלטמן בטכס חתונה מסורי תי. מבצע קולנועי וירטואוזי מרתק.

ירושלים

*** 1900 (סינמה 1, איטליה) — תולדות איטליה מתחילת המאה ועד לאחר מלחמת העולם השנייה. כפי ש"משתקפות בקורותיהן של שתי מישפחות. סרט מרהיב ומרשים, למרות התעמולה הכפוייה שהוא מנסה לדחוס שוב ושוב.

חיפה

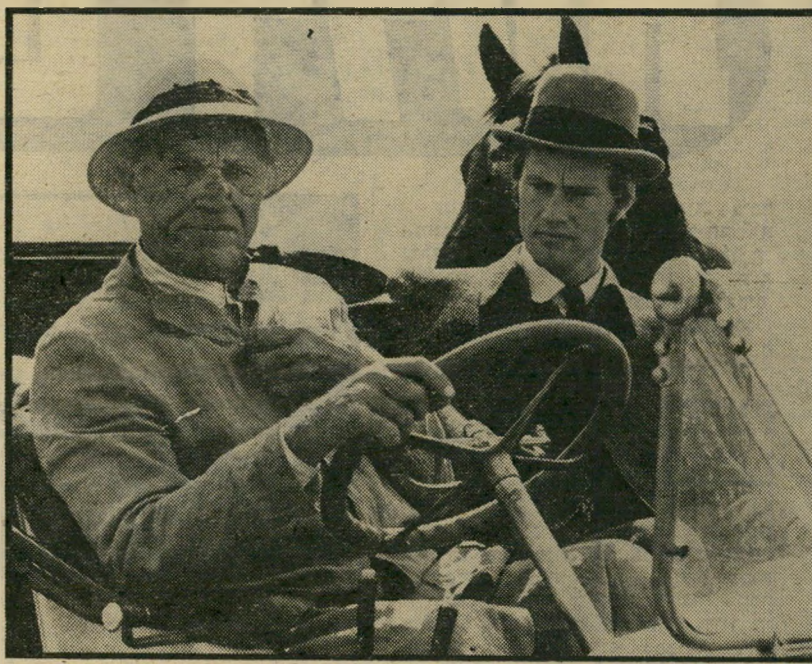
*** הצייד היצ' (מוריה, אנגליה) — הרפתקת ריגול במלחמת העולם הי"שנייה, מבויתת במקצועיות ובמרץ, עם קצת הומור וכמה הפחדות. רחוק מן ה"מקור של היצ'קוק, אבל בסך הכל, די מברר.

תדרין חובה לראות

תל-אביב — **צייד הצבאים, מוני-רייקר, רציחות קטנות של אשפי מיטבה גדולים.** ירושלים — **1900, רציחות קטנות של אשפי מיטבה גדולים.**

תל-אביב

*** **צייד הצבאים** (מוגרבי, ארצות הברית) — הטראומה של מילח"מת ויאטנאם כפי שהיא משתקפת ב"גורלם של שלושה צעירים, בני עיירת תעשייה, שיוצאים להילחם וחוזרים שור"נים מכפי שהיו. ביטוי פיוטי ואכזרי להתמוטטות הערכים המקודשים של ה"אומה האמריקנית. ***** מונרייקר** (תל-אביב, אנג

בעל החווה (סם שפארד) ומנהל האחוזה (רוברט וילק) נפתוליו הטבע קובעים את גורל האדם

הרהור פילוסופי על העולם בו אני חיים. אבל עם כל יופיו, ואולי בגלל יופיו, כל מה שנותר לצופה לעשות הוא לעמוד בצד ולפעור את פיו בהערצה. נדמה כאילו הבמאי מאליק התכוון לכך בכוונה. הקטע המוסיקלי הבולט ביותר בסרטו הוא האקורדיון מתוך קרבול החיות של סן סנס. יש אפילו סצנה אחת בסרט, כי שכלט משקה נופלת לתוך הנהר ודג זה"עובר לידה. בליווי צלילי סן סנס.

אלמנדרוס, יליד ברצלונה, חניך קובה ומגדולי הצלמים של הגל החדש בצרפת, אשר השיג את התוצאות הנדירות בסרט זה, כמעט ללא תאורת עזר, כשהוא מסי"תפק באור השמש לכל מה"שממרחש מחוץ לקירות הבתים (כמעט כל הסרט מצולם בחוץ). ואין אפשר'שלא לשיר הללויה למראה העריכה; שמסוגלת להגיע לטריף קצבי בכלה מסצנות הקציר, ש"עוברות לשלווה אידיאלית בכל הפסקת